

דעם רבינ'ס

אייערע קינדער זאלט איר מודיע זיין
וואס דא האט זיך גיטאן (שיהר"ן ר"ט)

עכט

דער
ריינער קוואל

וואס ער טוט, זיין עסן, זיין באנעמונג מיט חברים, כבוד אב ואם, זמן קריאת שמע, בין אדם לחברו, בין אדם למקום, און ער איז זיך משתדל צו פאררעכטן פון יעצט און ווייטער, איז ער זוכה דורך דעם צו בנן בית המקדש, ווייל חז"ל זאגן "כל המתאבל על ירושלים, זוכה ורואה בשמחתה", דורך דעם וואס מען טרויערט אויף ירושלים מען קוקט זיך איבער די מעשים, דער מענטש זעט איין אז ער איז שולדיג אינעם חורבן - ווייל דער רבי זאגט (תורה ס"ז תנינא) אז יעדער איד לפי זיינע מעשים האט ער א חלק אינעם חורבן. לויט דעם קומט אויס אז ווען מען משפט זיך און מען פרובירט צו פאררעכטן אלע מעשים און תשובה טון אויף וואס מען האט נישט ריכטיג געטון, האט ער א חלק אינעם בויען דעם בית המקדש וואס וועט בקרוב געבויעט ווערן. דער בית המקדש וועט געבויעט ווערן דורך משפט, אז מיר וועלן אריינקוקן אין אונזערע מעשים און זען וואס מיר קענען פאררעכטן, אזוי ווי מען פירט אויס סוף פון די הפטורה חזון "ציון במשפט תפדה ושביה בצדקה" (ישעיהו א, כז) ציון וועט ווערן אויסגעלייזט ווען מיר וועלן זיך משפט'ן און געבן א חשבון אויף די מעשים.

אסאך מאל וויל זיך א מענטש נעמען און די הענט, ער משפט זיך און ער נעמט אויף זיך א געוויסע סגוף, צום ביישפיל ער גיבט אוועק אין די טעג עפעס א געשמאקע זיסע עסן וואס ער האט ליב פארן באשעפער, אדער עסט ער יא די גוטע זאך אבער ער מאכט די ברכה מיט מער כוונה און

מיר האלטן שוין ממש ביים שוועל פון דער טאג תשעה באב ווען גאנץ כלל ישראל טרויערט און מען בענקט, מען טוט תשובה אז דער אויבערשטער זאל זיך שוין מרחם זיין און אויפבויען דעם בית המקדש.

וואס איז דער באדייט פונעם תענית וואס מיר גייען פאסטן קומענדיגן זונטאג? אפילו א אינגל וואס פאסט נישט עסט מען נישט קיין פלייש משך די ניין טעג, און מען טוט נאך אנדערע סגופים, מען טרינקט נישט קיין וויין, מען הערט נישט קיין מוזיק, די אלע זאכן האט א ציל, עס איז נישט סתם. לאמיר זען וואס ר' נתן שרייבט אין לקוטי הלכות אויף דעם (הלכות הרשאה ג').

ר' נתן שרייבט אז דער עיקר תיקון פונעם תענית איז אז א מענטש זאל זיך משפט'ן, זיך איבער רעכענען אויב ער פירט זיך אויף ווי עס דארף צו זיין. אמאליגע צייטן איז טאקע געווען א מנהג אז א טאג וואס איז געווען א תענית פלעגט מען זאגן פארן עולם אז אלע זאלן זיך גוט איבערקוקן און זען צו מען פאררעכט וואס מען האט צו פאררעכטן ווייל דאס איז דער עיקר פונעם תענית, דער חשבון הנפש.

היינט צו טאג גייט דאס אויך אן. דער הייליגער רבי האט געהייסן מאכן יעדן טאג התבודדות, זיך משפט'ן און זען אויב איך האב וואס צו פאררעכטן, בפרט ווען עס קומט א תענית דארף זיך דער מענטש ריכטיג משפט'ן, אויב מען פירט זיך אויף ווי עס דארף צו זיין.

א איד וואס משפט זיך, ער קוקט נאך זיינע מעשים

נישט אז דער אויבערשטער זאל אים שיקן פון אויבן דינים און דערמאנונגען ער זאל תשובה טון, וועט ער דורך די עצה אליין מבטל זיין פון זיך אלע דינים.

הרב החסיד ר' לוי יצחק בענדער זי"ע האט אמאל געזאגט ביי א שיעור, אז יעדע נאכט קומט ארויף די נשמה פון יעדן איד אויבן אין הימל - אזוי ווי חז"ל זאגן אז פארן גיין שלאפן דארף מען גיבן דין וחשבון אויף די מעשים וואס מען האט געטון משה דעם טאג און דער מענטש דארף אונטערשרייבן אז אלעס איז ריכטיג - אז נאך הונדערט און צוואנציג ווען דער מענטש קומט ארויף געבן דין וחשבון, איז די טעג וואס דער מענטש האט געמאכט התבודדות וועט מען איבערמישן דעם טאג און נישט אריינקוקן דארט ווייל דער מענטש האט זיך שוין גע'משפט' אליין, ער האט זיך שוין איבערגעבעטן מיטן אויבערשטן! דארף ער מער נישט געבן א משפט אויף דעם טאג

דער אויבערשטער זאל העלפן אז די טעג זאלן ווערן איבערגעדרייט צו ששון ושמחה און מען זאל קענען פאררעכטן אלע אונזערע מעשים און זוכה זיין צו נחמת ציון וירושלים דאס יאר אמן ואמן.

בענטשט אינעווייניג פון א סדור געשמאק, זאגט ר' נתן אז דורך דעם איז ער מבטל פון זיך טויזנטער און צענדליגע טויזנטער קטרוגים און דינים פון בית דין של מעלה, ווייל אז מיר מאכן דא אויף דער וועלט התבודדות און מען משפט זיך אויף די מעשים, מען באנייט זיך אין עבודת השם פון דאסניי, זאגן חז"ל אויף דעם "אם יש דין למטה אין דין למעלה" אויב מיר משפט'ן זיך אליין אויף דער וועלט ווערט אויבן אין הימל בטל די משפט אויף אונז, דער מקטרג קען נישט גארנישט מקטרג זיין ווייל עס איז שוין געווען א משפט דא אונטן דורך דעם מענטש אליין.

די עצה פון משפט איז גאר א וואונדערליכע עצה, ווייל לפי דעם אמת איז דער מענטש נאך זייער ווייט פון באשעפער און לכאורה קומט אים זייער הארבע שטראפן ווייל יעדע קליינע מחשבה און דבור וואס מען האט געטון נישט ווי מען דארף, על פי פשט וועט נישט העלפן תשובה אפילו דער מענטש וועט א גאנצן לעבן טון אלע סארטן סגופים און תעניות קען מען נישט תשובה טון אפילו נאר אויף איין שלעכטע הרהור וואס מען האט געטראכט, אבער מיט די עצה פון התבודדות אז דער מענטש טוט זיך אליין משפט'ן, ער ווארט

איין אשה'ס

אויפ'שפארן טירן אבער דער פראבלעם איז אז די קליינע קינדער האבן דאס זייער ליב. מיט די שליסלעך שפירן זיי זיך מעכטיג ווי עכטע טאטע-מאמע און דאס געבט זיי פיל צו צו זייער שפיל.

ביז איין טאג זענען די שליסלעך נעלם געווארן ווי אין וואסער אריין. וואו האט מען נישט געזוכט? ממש ווי בדיקת חמץ, אבער קיין צייכן פון א שליסל איז נישט געפונען געווארן...

"ווכט בעסער", האט מיין טאטע באפוילן, אן די שליסלעך קען מען נישט פארשפארן די הויז און באלקאנען, עפענען די פאסט קעסטל און מאגאזין.

"ווער עס וועט טרעפן די בינטל שליסלעך וועט באקומען אן אייז לעקער", האט מיין מאמע אויסגערופן הויף. די מעלדונג איז צעשפרייט געווארן אין אלע ווינקלעך פון הויז וואו מען האט געמאכט א גרינטליכע אונטערזוכונג, וואס די פאליציי אינסטאנטן קענען זיך פארמעסטן, אבער די שליסלעך זענען נישט אפגעפונען געווארן.

ביי אונז אין שטוב הענגט א בינטל שליסלעך וואס מיינע עלטערן ברויכן זייער וויכטיג צו קענען פארשפארן און

ס'איז בכלל נישט קיין קינדער שפיל. צו רופן א שלעסער אויפצופערן די שלעסער און איבערמאכן נייע איז נישט קיין קליין-געלט.

נישט קיין אייז לעקער און אויף נישט קיין ווארענגג האבן געהאלפן טרעפן דער פארלוירענעם אוצר. אפילו איבערקערן אלע שפילערייען פושקעס און אויסגיסן לעדלעך האבן נישט ארויסגעגעבן א זכר פון די שליסלעך. ווי די ערד זאל דאס איינשלינגען.

איין טאג איז מיין טאטע אהיימגעקומען און אונז דערציילט אז ער איז גאר אסאך מתפלל אז די שליסלעך זאלן אפירקומען.

יענעם טאג קלינגט מיין חתונה געהאטע שוועסטער און זאגט אז זי האט א קלער אז אפער קענען די שליסלעך ליגן באהאלטן אין רענצלעך?

מעשה ג – דער הינקעדיגער 5

המשך פון זייט 9

פון דעם זקן. און האט גיהייסן ברענגען אלע פאטרעטין פון זיין גאנצער משפחה.

און אפילו אז עס וועט ביי זיי גיבוירן ווערן איין מינד. זאל מען תיכף ברענגען זיין פאטרעט כדי זיי זאלן נישט מזיק זיין קיינעם פון דער משפחה פון דעם זקן.

דערנאך אז סע גיקומען די צייט פון דעם זקן אז ער זאל אנוועק גיין פון דער וועלט. האט ער גירופין זיינע קינדער. און האט זיי צוואה גילאזט.

און האט צו זיי אזוי גיזאגט. איך לאז אייך איבער דאס ספר. און איר זעט דוה אז איך האב כח צו ניצן מיט דעם ספר בקדושה. און פון דעסט וועגן פארט ניץ איך דערמיט נישט.

נאר איך האב אמונה אין השם יתברך. זאלט איר אויך דערמיט נישט נוצן. אפילו אז עס וועט זיך גיפונען איינער פון אייך. וואס ער וועט קענען נוצן דערמיט בקדושה. זאל ער פארט דערמיט נישט נוצן. נאר ער זאל האבן אמונה אין השם יתברך. דערנאך איז דער חכם גישטארבן.

האט דער מלך זיך אנגירופן און האט גיזאגט צום זקן. אז דו ביסט יוא אזוי איין מענטש. וועל איך דיר שענקען. איין ספר פון אלע משפחות פון די שדים.

ווארין סע פאר האנדין בעלי שמות. וואס זיי ווייסן מער נישט נאר פון איין משפחה. און אפילו די משפחה ווייסן זיי אויך נישט אין גאנצין. איך וועל דיר געבן איין ספר וואס דרינען שטייען אלע משפחות. ווארין ביי דעם מלך זענען זיי אלע פארשריבן. און אפילו ווער סע ווערט גיבוירן. וועט אויך פארשריבן ביי דעם מלך.

האט דער מלך גשיקט דעם איינעם וואס ער איז מיט אים גיווען. נאך דעם ספר (נמצא האט ער זייער רעכט גיטאן וואס ער האט אים אריין גילאזט נאך מיט איינעם ווארין זוכט וועמען וואלט ער גשיקט) האט ער אים גיבראכט דאס ספר. האט ער געפינט דאס ספר, האט ער גיזעהן עס שטייט דרינען אלץ אלפים ורבי רבבות זייערע משפחות. האט דער מלך צו גיזאגט דעם זקן. אז זיי זאלן קיין מאל נישט מזיק זיין די גאנצע משפחה

שטארק נתעורר געווארן צו תשובה. גאר אסאך שעה'ן פלעגט ער פארברענגען אין וואלד צווישן די ביימער, דארטן לערנען תורה און רעדן צום אויבערשטן. זיין רעדן צום באשעפער איז געווען ממש אזוי ווי מען רעדט צו א גוטער פריינד, אזוי ווי זיין תלמיד ר' ישראל בער אדעסער ז"ל האט דערציילט, ער האט אים אמאל געטראפן אין וואלד אין געהערט ווי ער לייגט פאר זיינע שאלות פארן אויבערשטן מיט א מוראדיגע זיסקייט און תמימות: "טאטע, פון איין זייט וויל איך אזוי טון, אבער פון צווייטן זייט איז אזוי און אזוי וואס זאל איך טון? די פירות פון זיין פיל התבודדות פלעגט מען זען אויף זיין געוואלדיגע ישוב הדעת, און דעם חן של אמת וואס האט געשיינט פון זיין ליכטיגן געזוכט.

ר' חיים איטשע כהן וואס איז געווען א חשוב'ער ביאגראפער חסיד, איז אמאל געפארן מיט זיין זוהר ר' משה, אריינצוגיין צו עטליכע צדיקים אין חוץ לארץ, אויפן וועג צוריק פון חוץ לארץ קיין ארץ ישראל, פארנדיג אויפן שיף האבן זיי אנגעטראפן

אין די טעג וועג אידישע קינדער בענקען זיך צוריקצוקערן צום הייליגן לאנד ארץ ישראל וועלכע וועט בקרוב ווערן אויסגעלייזט נאר דורך משיח צדקנו, וועלן מיר ברענגען עטליכע מעשיות איבער די גרויסקייט פון קדושת ארץ ישראל - מען פארשטייט אליין אז מיר רעדן פון דער הייליגער לאנד וואס אידישע קינדער ווארטן שוין טויזנטער יארן צו טרעטן אויף אירע הייליגע ערד און נישט די נארישע לאנד וואס פארמאגט נישט קיין שום מלכות און פארדינט זיך בכלל נישט דער נאמען פון א מדינה.

איינער פון די גרויסע ליכטיגע תלמידים פון רבי'ן, וואס איז געווען א גרויסער חידוש אין זיין הייליגע עבודה, איז געווען ר' ישראל היילפרין זצ"ל, מען פלעגט אים אויך רופן ר' ישראל קארדונר. עס איז שווער צו באשרייבן זיין הייליגע עבודה, וואס איז געווען אזוי שטיל און באשיידן נאר צווישן אים און דעם הייליגן באשעפער, ווער עס האט נאר געקוקט אויף זיין לערנען און דאווענען, אדער אפילו סתם אזוי זיין רעדן מיט מענטשן, איז

זיין אז זיי וועלן מיר באלד אהיים שיקן צוריק, וועל איך כאטש מיט די קורצע וועג פון די שיף ביז די שומרים, זוכה זיין מיטן אויבערשטנס הילף צו זיין אין ארץ ישראל!

צום סוף האט ר' ישראל זוכה געווען אויסצופירן זיינע הייליגע כסופים לפועל, מען האט אים געלאזט אריינקומען אין ארץ ישראל און קיין שום עכוב אדער שטער. ר' משה כהן האט דערציילט די מעשה פאר הרב הקסיד ר' ישראל נחמן בורשטיין ז"ל און האט אים געזאגט: "מיין טאטע איז אזוי נתפעל געווארן פון די תמימות'דיגע תשובה פון ר' ישראל, און האט מיר געזאגט: געב א קוק די גרויסקייט פון אן אמת'ע אמונת צדיקים מיט אזא פשטות, וואס קען צעברעכן אפילו אזעלכע אייזערנע מויערן".

(אוצר נחמני קי"ד)

ר' מיכל זלאטשובער האט געהאט א זון ר' וועלוול זבאריזשער, ער איז געקומען וואוינען אין ארץ ישראל. איינמאל ווען זיין רעבעצין איז געגאנגען צום ים וואשן די וועש, האט א דורכגייער א זאג געגעבן: "אוי דאס איז דאך די זבאריזשער רעבעצין! האט זיך זיך אנגערופן: 'בעסער צו זיין א וואשערין דא, ווי איידער א רעבעצין אין חוץ לארץ'!"

דער הייליגער בעל שם הקדוש האט געזאגט אז ער וויל קומען קיין ארץ ישראל משמש זיין דעם אור החיים הקדוש און זיין א פשוט'ער איד אבי זוכה צו זיין צו קומען קיין ארץ ישראל!

ר' ישראל קארדונער וואס איז דעמאלס אויף געפארן זיין נסיעה קיין ארץ ישראל, זיי האבן זיך אזוי צאמגערעדט צוזאמען, ווען ר' חיים איטשע האט פלוצלונג געפרעגט: "זאג מיר ר' ישראל האט איר באקומען א פאספארט צו אריינקומען אין ארץ ישראל, (עס איז דעמאלס געווען אין די צייט וואס די טערקן האבן געוועלט יגט אין ארץ ישראל, עס איז זייער שווער געווען צו באקומען א פאספארט אריינגיין) צו זיין וואונדער האט אים ר' ישראל געענטפערט ניין! איך האב נישט קיין פאספארט!

אוי וויי, האט זיך דער חסיד זייער דערשראקן, ווי אזוי פארט איר אזוי רואיג, איר ווייסט דאך אז די טערקן זענען זייער שטרענג, קען זיין אז די גאנצע לאנגע נסיעה אויפן שיף און די געלט מיט די טרחה איז אלעס אומזיסט, די טערקן וועלן אייך נישט לאזן אריינגיין אן פאפירן.

אבער ר' ישראל איז געבליבן געלאסן, און האט געענטפערט: "איך האב זיך מיישט געווען וועגן דעם, מיין רבי ר' נחמן מברסלב זי"ע האט געלערנט אז צו די גרויסקייט פון ארץ ישראל קען מען זוכה זיין אפילו נאר מיטן גיין ד' אמות אין די הייליגע לאנד, האב איך געטראכט צו מיר, ממה נפשך אויב וועט מען מיר לאזן אריינגיין איז זיכער גוט, און אויב נישט, איז דאך דא א שטיקל וועג פון וואו די שיף דערגרייכט דער ברעג פון ים, ביז די פלאץ וואו די שומרים שטייען און קוקן איבער די פאפירן פון יעדן איינעם, איז דא מער ווי פיר טריט צו גיין, קען טאקע

אונטערזעגנס #6

בני רבי נתן'ס זכרונות

פֿלוצלינג פֿארשטומט געווארן, אָבער מער פֿון אלעם האָבן מענטשן זיך מצער געווען אויף דער קליינער אומשולדיגער יתומ'ל, דוד צבי, וועלכער איז אצינד געבליבן אן קיין פֿאטער וואס זאל זיך אומקוקן אויף אים.

ווער וועט מיט אים לערנען תורה? וואס וועט אויסוואקסן פון אים? אזא הייליגע נשמה דארף א טאטע וואס זאל אים ערציען. קיין איינער פון די שטאטלייט האבן נישט געוואוסט אז ס'איז א שאד פאר זייער זארג, אלעס איז שוין מסדר אויפן שענסטן אופן... אנגעהויבן פון די ערשטע נאכט נאך די פטירה, איז דער טאטע געקומען צו דוד צבי און געלערנט מיט אים תורה ווי ער זאל זיין צוריק לעבעדיג אויף דער וועלט.

דאס צו באגרייפן איז העכער אונזערע השגות, אָבער מען קען זיך פֿארשטעלן אז ס'איז נישט געווען קיין פשוט'ע למודים. תורה וואס אזא הייליגער צדיק איז ממשיך פון עולם הבא איז גאר אויף אן אנדערע דרגה...

אזוי האט דער קליינער דוד צבי משיג געווען תורה ווייט מער ווי אנדערע קינדער אין זיין עלטער. קיין שום חדר אדער ישיבה אויף דעם עולם וואלט אים נישט געקענט אזוי

אין קורצן פון פֿריער:

רבי נתן ווערט א חתן צו זיין דערהויבענעם שווער, רבי דוד צבי אויערבאך זצ"ל, וועלכער איז געבוירן געווארן דורך א ברכה פונעם בעל שם טוב הקדוש.

יעצט ליינט ווייטער:

דער קליינער דוד צבי איז געוואקסן אונטער די וואכזאמע שאטן פון זיינע הייליגע עלטערן. פון פיפלערהייט אן, האט מען אים שוין מחנך געווען צו תורה און יראת שמים. און דאס קינד האט אוודאי נישט אנטוישט די עלטערן וועלכע האבן אזוי אויסגעווארט אויף זייער בן יחיד. פון גאר א יונגן עלטער האט ער שוין ארויסגעוויזן זיינע קענטעניסן און כשרונות.

אין א טאג איז דער שטאט סטאניסלאוו איינגעהילט געווארן אין א טרויער און צער. דאס אַבלות האט זיך געשפּירט אין יעדעס ווינקל. אז א צדיק גייט פון דער וועלט איז דאס אן אַבידה פאר דער גאנצער וועלט. דער צדיק וקדוש, רבי ארי' לייביש זצ"ל, פון די גרעסטע תלמידים פון דער הייליגער בעל שם טוב, איז ליידער נפטר געווארן.

שווער איז געווען זיך צו ערהוילן פון דעם קלאפ. דאס קול תורה פון דעם צדיק איז

מחנה זיין ווי הייליגער פאטער.

אצינד קען מען זיך שוין אליין פארשטעלן אז רבי דוד צבי איז אויסגעשטיגן א גרויסער תלמיד חכם און ווען ס'איז געקומען צו שידוכים האבן אים אלע געוואלט אריינכאפן פאר אן איידעם. צום סוף האט זוכה געווען אים צו באקומען רבי אהרן הכהן כ"ץ פון דער שטאט בראד, וועלכער איז פארעכנט געווען אלס א גאון און צדיק און דערצו א גרויסער יחסן, שטאמנדיג בן אחר בן פון הגה"ק רבי נפתלי הכהן כ"ץ, דער בעל סמיכת חכמים. אויף געלט האט אים נישט געפֿעלט און אז ער האט געזוכט אן איידעם פאר זיין געראטענעם טאכטער, הרבנות הצדיקת הענא עליה השלום, האט ער געשטרעבט נאר אויפן גרעסטן און ער האט טאקע זוכה געווען דערצו.

תורה מהוה יגיעה

דער אינגער חתן האט נישט געוואוסט אז ער פארמאגט ספעציעלע הימלישע תורה וואס נארמאלערהייט איז מען נישט זוכה דערצו. ער האט געמיינט אז אזוי קומט דאס, ביינאכט לערנט מען מיטן טאטן...

זייענדיג אין בראד לכבוד זיין שידוך שליסן האט מען מכבד געווען דעם פרישן חתן צו זאגן תורה. ר' דוד צבי מאכט נישט קיין וועזן פון זיך, ער שטעלט זיך אויף און ער הייבט אן צו זאגן א טיפע פלפול פול מיט חריפות און בקיאות וואס האט אלעמען געלאזט שטיין געפֿלעפט. די פשוטי עם האבן גלייך פארלוירן זייער קאנצענטראציע און די גרויסע תלמידי חכמים, צווישן זיי דער בעל נודע ביהודה, רבי זלמן מרגליות זצ"ל, און רבי גרשון קיטובער

זצ"ל, דער שוואגער פון בעל שם טוב, זענען געבליבן פארגאפט.

"ווי האט ער יונגער בחור'ל אזעלכע השגות אין ידיעות התורה?" האבן זיי זיך געוואונדערט. "ס'איז נישט קיין שטייגערליכע תורה", האבן זיי גלייך פארשטאנען.

"בחור'ל טייערער, ווער האט דאס אלעס געלערנט מיט דיר?!" האבן זיי אים געפרעגט. "אה, די תורה? דאס האב איך געלערנט מיט מיין פאטער וועלכער איז שוין אויפן עולם האמת..."

אויף אזא תשובה האט מען זיך נישט געראכטן, אבער אצינד איז שוין אלעס קלאר געווארן, פון וואו עס נעמט זיך אזא בקיאות אין תורה. יענע נאכט ווען רבי דוד צבי האט זיך געלייגט ווי יעדע נאכט איז זיין טאטע נישט ערשינען צו לערנען מיט אים, אויף נישט דעם אנדערן טאג און אין די פאלגנדע טעג. ער איז פשוט מער נישט געקומען.

ווען די מאמע איז געוואויר געווארן דערפון האט זי געהאט גרויס צער און חלישת הדעת. "מיט וועלכע זינד איז מיין צדיק'ל געשטרויכלט געווארן חס ושלום אז דער טאטע קען מער נישט קומען צו אים," האט זי זיך געערגעט.

קוקט אויס אז זי איז נישט געווען קיין קליינע צדיקת אז זי האט דאס אלעס משיג געווען. אין איר קלעם איז זי געפארן קיין סטאניסלאוו צו איר מאנ'ס קבר און זיך אויסגעגאסן דאס הארץ אויף דעם וואס איר גרויסער זון איז מער נישט זוכה צו לערנען תורה פון עולם הבא.

יענע נאכט ווען זי האט זיך געלייגט שלאפן האט זיך איר הייליגער מאן באוויזן צו איר אין

מעשה ג – דער הינקעדיגע 5

פארהאנדן מדברים (פלומר רייזערס) און די מדברים גייען און מאכין קריג צווישן דעם מלך און צווישן דעם מלך און דורך דעם ווערט מלחמות. און דורך די מלחמות ווערט ער ציטערניש. פאלט איין די ערד וואס ארום דעם גראבן קאן קומען וואסער צום בוים.

איבער דעם מוז מען שטיין תמיד און גראבן. און אז עס ווערט א מלך צווישן אונז. מאכט מען פאר אים כל הליצנות. און מאיז פרייליך. דער שפעט ווי ער האט מזיק גיווען א קינד און ווי די יולדת טרויערט דרויף. און דער ווייזט איין אנדער ליצנות. און אזוי כמה אירליי ליצנות.

און אז דער מלך קומט אין שמחה אריין גייט ער און שפאצירט זיך מיט די שרי מלוכה. און פרוכט זיך אויסרייסן דעם בוים. ווארין אז דער בוים זאל גאר נישט זיין. וואלט אונז זייער גוט גיווען.

און דער מלך שטארקט זיך דאס הארץ זייער כפי ער זאל אויסרייסן דעם בוים אין גאנצן. ווי ער קומט צום בוים. טוט דער בוים א גרויסע גישריי. אזוי פאלט אויף אים א פחד מוז ער זיך אום קערן.

אמאל איז גיווארן א נייער מלך ביי אונז (דחינו ביי שידים. ווארין דאס האט אלץ דערציילט דער וואלקין צו דעם שליח כנ"ל) האט מען פאר אים גימאכט גרויסע ליצנות. כנ"ל. איז ער אריין גיקומען אין גרויס שמחה און האט זיך גימאכט א שטארק הארץ זייער.

און האט גיוואלט אויס רייסן דעם בוים גאר אין גאנצן און איז ארויס גיגאנגען זיך שפאצירן מיט זיינע שרים און האט זיך זייער גישטארקט דאס הארץ. און איז צו גילאפן אויסרייסן דעם בוים אין גאנצן. ווי ער איז גיקומען צום בוים.

האט ער אויף אים א גרויסן גישריי גיטאן. איז אויף אים גיפאלן א פחד. האט ער זיך אום גיקערט און איז גיווען אין גרויס כעס. און איז קריק גיגאנגען. דערווייל האט ער א קוק גיטאן האט ער דערזעהן מענשן זיצן (דאס איז גיווען דער חכם הנ"ל מיט זיינע מענשן)

אמאל איז גיווען א חכם. און דער קיסר פון דער מדינה איז גיווען א גרויסער אפיקורס און ער האט גימאכט די גאנצע מדינה פאר אפיקורסים.

איז גיגאנגען דער חכם און האט גירופן די גאנצע משפחה זיינע. און האט צו זיי גיזאגט. איר זעט דוך. אז דער קיסר איז א גרויסער אפיקורס און האט גימאכט די גאנצע מדינה פאר אפיקורסים און א טייל פון אונזער משפחה. האט ער שוין אויף גימאכט פאר אפיקורסים. בכן לאמיר זיך אנוועק לאזן אין דער מדבר כדי מיר זאלן בלייבן ביי אונזער אמונה אין גאט ברוך הוא.

זענען זיי מרוצה גיווארן דרויף. האט דער חכם גיזאגט איין שם האט עס זיי גיבראכט צו איין מדבר. איז אים נישט גיפעלין די מדבר. האט ער ווידער גיזאגט איין שם האט עס זיי אנוועק גיטראגן צו איין אנדערע מדבר.

איז אים די מדבר אויף נישט גיפעלין. האט ער נאך גיזאגט איין שם. האט עס זיי ווידער גיבראכט צו איין אנדערע מדבר. איז די מדבר אים יוא גיפעלין.

און די מדבר איז גיווען נאהנט צו די צוויי טויזינט בערג (הנ"ל) איז דער חכם גיגאנגען. און האט גימאכט איין עיגול (פלומר ארום גיקרייסט) ארום זיי אז קיינער זאל נישט קענען צו טרעטן צו זיי.

און עס איז פאר האנדן א בוים. וואס אז מוזאל דעם בוים אן טרענקן וואלט פון אונז (היינו פון די שדים) גאר נישט גיבליבן. איבער דעם שטייען תמיד פון אונז וואס זיי גראבן טאג און נאכט און לאזן נישט צו קיין וואסער צו דעם בוים.

האט אים גיפרעגט דער אנדערער: נאך וואס באדארף מען שטיין טאג און נאכט און גראבן. א מער ווי מגראבט אפ איין מאל אז דאס וואסער זאל נישט קענען צו קומען. איז שוין גינג.

האט ער אים גיענפערט. באשר עס איז ביי אונז

האט דער מלך גישיקט פון זיינע לייט. אז זיי זאלן עפס טון (דהיינו מזיק זיין זיי אזוי ווי זייער שטייגער איז) ווי די משפחה פון דעם חכם האבן זיי דער זעהן איז אויף זיי גיפאלן א גרויסער פחד.

האט זיך דער זקן (דהיינו דער חכם ה') אנגירופן צו זיי שרעקט אייך ניט. ווי די שדים זענען אהין גיקומען האבן זיי נישט גיקענט צו טרעטן מחמת דעם עיגול וואס ארום זיי איז גיווען.

האט ער גישיקט אנדערע שלוחים. האבן זיי אויך נישט גיקענט צו טרעטן. איז דער מלך גיקומען אין גרויס פערס אריין און איז אליין גיגאנגען און ער האט אויך ניט גיקענט צו טרעטן צו זיי.

האט ער גיבעטן דעם זקן אז ער זאל אים לאזן אריין גיין צו זיי. האט אים דער זקן גיזאגט. ווייל דו בעסטסט מיר. וועל איך דיך יוא אריין לאזן. לושמיר עס איז קיין שטייגער ניט אז א מלך זאל אליין גיין. על פן וועל איך דיך אריין לאזן נאך מיט איינעם. האט ער זיי געפינט א טירל.

זענען זיי אריין גיגאנגען. און האט ווידער

פארשלאסן דעם עיגול. האט דער מלך גיזאגט צום זקן. ווי קומסטו זיך זעצן אויף מיין ארט. האט ער אים גיזאגט. פאר וואס איז דאס דיין ארט. עס איז מיין ארט.

זאגט דער מלך צום זקן. דו האסט פאר מיר קיין מורא ניט. זאגט ער: גיין. זאגט ער ווידער דו האסט קיין מורא ניט. און האט זיך אויס גיצויגן און איז גיווארן זייער גרויס ביז אין הימל. און האט אים גיוואלט איין שלינגען.

זאגט דער זקן. איך האב פארט קיין מורא גאר ניט פאר דיר. נאר אז איך וויל. וועסטו פאר מיר יו א מורא האבן. און איז גיגאנגען. און האט אביסל מתפלל גיווען. איז גיווארן גרויסע וואלקינס. און סע גיווען גרויסע דינערן. און דער דינער הרגיט זיי זייער אויס.

זענען גיהרגעט גיווארן אלע זיינע שרי מלוכה וואס זענען מיט אים גיווען און סע מער ניט גיבליבן נאר דער מלך מיט דעם איינעם וואס ער איז מיט אים גיווען דארט אין דעם עיגול. האט ער אים גיבעטן (דהיינו דער מלך האט גיבעטן דעם זקן) אז דער דונער זאל אויף הערן. האט אויך גיהערט.

המשך אויף זייט 3

א צוים וואס היט און ראטעוועט

מען איז מחלל שבת.
די קינדער פאנגן אן צו
פארלירן דאס געדולד,
נו, זאל זיך שוין דער
באס אפשטעלן, און מען זאל שוין אראפגיין, נו שוין,
נו, נווווו... וואס נעמט אזוי לאנג!!!

ענדליך האט דער משגיח געמאלדן אז מען גייט יעצט אראפ אין וואלד, דארטן וועט מען זען אלטע הייזער און אינטערעסאנטע חורבות. זיי אלע זענען אראפ פריילעך, און זיך אראפגעזעצט אין א רינג, און אנגעפאנגען זינגען 'נפש' ה'תורה'. דערנאך האט דער משגיח ציטירט פון וואס מען האט געלערנט אין די מעשה פון דעם חגר וואס דער בוים איז מרמז

המשך פון זייט 12

אויפן גרויסן צדיק וועלכער איז אונז מחזק מיט אמונה אלעמאל. די רינג איז דער צוים וואס לערנט אונז אז מען טאר נישט גיין אויף א ארט וואס איז מסכן ברוחניות. דערפאר, האבן מיר נישט געקענט אראפגיין אויף די ערטער וואס מיר האבן ארגינאל געוואלט, ווייל מיר האבן א הייליגע צוים וואס היט אונז אפ אז מיר זאלן בלייבן מיט די אמונה אין הייליגן באשעפער.

די קינדער האבן זייער הנאה געהאט, נישט נאר פון די שפאציר נאר פון די למודים וואס מען האט געלערנט אז א איד קען נישט גיין וואו ער וויל, מיר האבן א צוים וואס היט אונז פון אלעם ביזן.

ישראל, אמעריקע ווערט אויך נזון פון ארץ
ישראל! סתם אזוי קוקט דאך אויס אז די
גאנצע השפעה איז היינט אין אמעריקע,
אבער דער אמת איז אז אמעריקע ווערט
געשפייזט פון ארץ ישראל, און זיי שיקן
צוריק דאס געלט קיין ארץ ישראל! (לפי טעם
זקנים פרשת לך תשל"ה)

די שפע פון די גאנצע וועלט קומט פון ארץ
ישראל! כל העולם נזון מתמצית של ארץ
ישראל, וארץ ישראל שותה תחלה.

~ ~ ~

די גאנצע וועלט ווערט געשפייזט פון ארץ

אונטערוועגס

בעט; ער פלעגט דרימלען אנגעלאנט אויפן טיש
מיט אן אנגעצינדענעם ליכט צווישן די פינגערס
און ווען דאס ליכט האט אויסגעברענט ביז צו
זיין האנט האט ער געשפירט דעם היץ און זיך
אויפגעכאפט ווייטער ממשיך צו זיין אין לערנען.
צוליב זיין שטארקע זהירות און דקדוקים,
ספעציעל אין די מצוה פון נטילת ידים, פלעגט
ער דורכאויס די וואך עסן נאר אויסגערייכטע
צוויי מיט א האלב קוכן וואס ענטהאלט נישט
דעם שיעור פון סעודת קבע, כדי ער זאל זיך
נישט דארפן וואשן די הענט. בלויז שבת האט
ער זיך געוואשן צו סעודת שבת מיט אן א
שיעור חומרות און הדורים.

נישט אומזיסט האט ער זיך ערווארפן דעם
צונאמען, "דער גרויסער רבי דוד צבי". ער
איז אויפגענומען געווארן אלס רב אין עטליכע
גרויסע שטעט אין אוקריינע ווי שאריגראד,
פארמערן, מאניסטרישץ, סארקא, מאהלוב,
און נאך, און אלס הויפט רב און פוסק איבער די
גאנצע פאדאליע אומגעגנט וואס איז באשטאנען
פון אומגעפער דריי און אכציג שטעטלעך און
דערפלעך.

ביי אים דעם גדול וקדוש האט רבי נתן זוכה
געווען צו ווערן אן איידעם!

הלום און בארואיגט אירע זארגן. ניין, דוד צבי
איז א הייליג קינד, נאר אזוי ווי דער סוד איז
אנטפלעקט געווארן האט ער מער נישט קיין
ערלייבעניש אראפצוקומען אויף דעם עולם.
און ער האט צוגעלייגט אז ער לויבט און דאנק
אויף די אלע תורה וואס דוד צבי האט יא זוכה
געווען צו לערנען מיט אים ביז אהער. און פון
היינט אן זאל ער לערנען תורה ביי הרב הקדוש
רבי מיכל זלאטשובער ז"ע.

די מאמע האט זיך בארואיגט און פארשטאנען
אז אצינד איז געקומען די צייט אז איר הייליגער
זון זאל לערנען תורה מתוך יגיעה ווי אלע
אנדערע אויף דעם עולם.

*

פארשטייט זיך אז נאך אזא הימלישע חנוך איז
רבי דוד צבי אויסגעשטיגן א ריו אין תורה
און עבודה. ער איז פאררעכנט געווען צווישן
די גדולי הדור אין יענע צייט וועלכע האבן
געשריבן שאלות ותשובות אין הלכה.

אויסער זיין גרויסקייט אין תורה, ווערט
דערציילט אויף אים אויסטערלישע מדינות
אין פרישות און צדקות. פאר פערציג יאר אין
אין צי האט ער זיך נישט אריינגעלייגט אין א

לאמיר זיך פאר העערן

בחינה אויף סיפורי מעשיות די דריטע מעשה - דער הינקעדיגער (5)

- ☐ ווייל די רעדערס מאכן קריג צווישן מלכים, ווערט מלחמות, ווערט ער ציטערנישן, פאלט די ער ארום דעם גראבן, קען צוקומען וואסער צו דעם בוים
- ☐ ווייל ס'קומט א גאנצן צייט וואסער פון טייך
- ז. **פארוואס איז ער נישט מצליח צו אויסרייסן דעם בוים?**
- ☐ ווייל ס'איז זייער א שטארקער בוים
- ☐ ווייל מ'נעמט אים צו די כח
- ☐ ווייל די בוים געבט א געשריי פאלט אויף אים א גרויסע פחד
- ח. **וואס האט דער מלך געטון צו ווייזן זיין כוח?**
- ☐ ער איז געווארן א וואלקן
- ☐ ער האט ארויס גענומען א גרויסע שווערד
- ☐ ער איז געווארן זייער גרויס ביז אין די הימל
- ט. **וואס האט דער חכם געטון?**
- ☐ ער האט ארויס געטראגן דעם מלך פון דעם עיגול
- ☐ ער האט זייער מורא געהאט און זיך מכניע געווען
- ☐ ער האט אביסל מתפלל געווען זענען גע'הרג'עט געווארן די שרי מלוכה
- י. **וואס האט דער מלך געזאגט פאר דעם זקן?**
- ☐ ער זאל אוועק גיין פון דעם פלאץ
- ☐ אן ער האט נישט מורא
- ☐ ער האט אים צוגעזאגט אז זיי וועלן קיינמאל נישט מוזיק ווין, זיין גאנצע משפחה

- א. **ווער דערציילט די מעשה פון דעם חכם - וקן? פאר וועמען?**
- ☐ דער מלך צו דער וואלקן
- ☐ דער שליח צו דעם מלך
- ☐ דער וואלקן צו דעם שליח
- ב. **וואס האט ער געמאכט די גאנצע מדינה?**
- ☐ פאר חכמים
- ☐ פאר גרויסע חכמים
- ☐ פאר אפיקורסים
- ג. **צו וואו, וויל זיך דער חכם אוועקלאזן? און פארוואס?**
- ☐ אין א אנדערע שטאט, צו האבן וואס צו עסן
- ☐ אין א אנדערע שטאט, נישט צו ווערן גע'הרג'עט
- ☐ אין מדבר, כדי צו בלייבן ביי אונזער אמונה
- ד. **וואס האט דער חכם געמאכט אז מ'זאל נישט קענען צוטרעטן צו זיי?**
- ☐ א גרויסער מויער
- ☐ א עגול ארום זיי
- ☐ ער איז אריין אין א פאלאץ
- ה. **וואס וואלט געשען ווען מ'טרונקט אן דעם בוים?**
- ☐ וואלט פון די שדים גארנישט געבליבן
- ☐ וואלטן די שדים משוגע געווארן
- ☐ וואלטן די שדים באקומען כח
- ו. **פארוואס איז נישט גענוג אז מ'זאגט אין מאל ארום דעם בוים?**
- ☐ ווייל די רעדערס מאכן קריג צווישן מלכים, ווערט מלחמות, קען צוקומען וואסער צו דעם בוים

נאר דאס זאלט איר זעהן תמיד צו טאן. אן צו טרענקען ביימער - מיט פיל הצלחה
זאלט איר זעהן תמיד צו טאן. אן צו טרענקען ביימער - מיט פיל הצלחה

וועלכע ענין וואס ווערט דערמאנט אין די מעשה האט דער רבי געזאגט "ביי
די וועלט איז עס א קליינע זאך און ביי מיר איז עס א גרויסע זאך?"

תשובות אויף פאריגע וואך: וואו נאך ווערט דערמאנט אין סיפורי מעשיות דאס
ווארט מכשפים? מעשה ה': און ער האט גערופן די מכשפים.
וועלכע ענין וואס דערט דערמאנט אין די מעשה האט דער הייליגער רבי זיך געהייסן
מרחק זיין? ליצנות, דאקטוירים.

געווינער אויף די בחינות פון 'חגר #4' איז הילד הח' יעקב ברוך, בית שמש כתה ג' 3653
די מתנה קען מען באקומען ביים משגיח אין חדר ברסלב ר' יואל יאראוויטש הי"ו

א צוים וואס היט אין ראטעוועט

די וואך האבן
מיר געלערנט
אין די מעשה

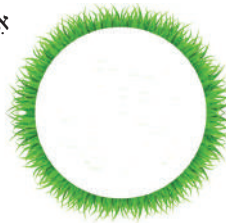
אז א חכם האט

געוואלט געראטעוועט ווערן פון דער קעניג וואס
האט געמאכט די גאנצע מדינה פאר אפיקורסים,
און ער האט געטראכט וואס ער קען טון אז זיי זאלן
בלייבן מיטן אמונה אין באשעפער. האט ער געזאגט
א שם, און ער איז אנגעקומען אין מדבר, אבער עס איז
אים נישט געפאלן. אזוי האט ער פרובירט עטליכע
מאל, און דאן האט ער געזאגט נאך א שם, און עס
האט אים מיט זיין גאנצע משפחה געברענגט

צו אן אנדערע מדבר וואס איז געווען
נאנט צו די צוויי טויזנט בערג. אבער
עס איז א גרויסע סכנה אז ער קען
געשעדיגט ווערן און נשפע ווערן פון
זיי צום שלעכטס. וואס זאל ער טון צו
געראטעוועט ווערן? האט ער געמאכט
א רינג ארום אז קיינער זאל זיך נישט קענען
דערנענטערן.

עס איז דא א בויים, וואס אויב עס ווערט אנגעטרוינקען
בלייבט גארנישט איבער פון די שדים. דערפאר
שטייען די שדים און גראבן יעדעס מאל ווען עס
געשעט אן ערד ציטערניש צו צוריקהאלטן די וואסער
פון די בויים. יעדעס מאל ווען זיי האבן א נייע קעניג,
קומט ער מיט פרייד און פרובירט צו אויסרייסן דעם
בויים.

כדי מיר זאלן זיך מחזק זיין מיט די דאזיגע דיבורים
אויף למעשה, לאמיר ארויפגיין אויפן באס וואס
פירט די חדר אינגלעך אויף אן אויספלוג (שפאציר).
מיטוואך אינדערפרי שטייען אויף פתח ז' ח' ט' זייער
פרי צום ערשט גייען זיי דאווענען אין דער היכל

התפלה, נאכן דאווענען שטייען זיי מיט די טעשלעך
אויף די פלייצעס, פיל פלעשער וואסער אין די הענט,
און א היטל אויפן קאפ, און גייען ארויף אויפן באס.
היינט גייען זיי פארן צו שיינע פלעצער נאך וואס זיי
האבן משה דעם גאנצע יאר געלערנט פלייסג מיט
חשק און שמחה.

די גאסן זענען לאנג, און די קינדער פרוברן צו
דערגיין וואו אהין זיי פארן. וואלווי טענה'ט אז מען
גייט מתפלל זיין ביי עפעס א קבר, און דערנאך גייט
מען גיין צופיס פאר א האלבע שעה ביז מען וועט
אנקומען צו א קוואל, און דארטן וועט מען זיך אנגיין
מיט קאלט וואסער. 'שעי' מערקט אבער אן, אז מען
איז שוין געווען ביי א קוואל, און די יאר איז
ער זיכער אז מען גייט פארן צו ריזיגע
פארק אונטער האלטונגען (ריידס).

אט שטעלט זיך דער באס אפ, און די
קינדער ווערן געבעטן נישט אראפצוגיין.
דער מלמד און דער משגיח גייען אראפ
און דערווייטערן זיך. אלע קוקן אויף זיי, מיט א
פרעגנדיגע בליק, 'וואו איז מען דא אנגעקומען?'

נאך אביסל צייט קערן זיי זיך אום, און דער משגיח
דערציילט אויפן הויכהילכער אז מען קען נישט
אראפגיין פון די באס, ווייל עס זענען דא דארט
געוויסע פארשווינען וואס ווייסן נישט ווי אזוי מען
ברויך זיך אנטון. א מענטש האט א צלם אלקים וואס
מען דארף זייער היטן.

נאכן פארן א פערטל שעה, שטעלט זיך דער באס
ווידער אפ, דער מלמד און דער משגיח גייען אראפ,
קוקן זיך אום אין גאנצן געגנט, און פארלאנגען
פונעם דרייווער צו פארן צו א דריטע פלאץ. ווידער
אמאל נעמט דער משגיח דאס ווארט און זאגט פאר
די קינדער אז מען איז אנגעקומען צו א פלאץ וואו

חלק מהוצאת הגליון נתנדב ע"י
הרצה בעילום שם
לדוג הולדת הבן למול טוב

חלק מהוצאת הגליון נתנדב ע"י
הר"ר מנחם מארקוס הי"ו
לדוג הולדת התאוסים למול טוב

חלק מהוצאת הגליון נתנדב ע"י
הר"ר משה חיים וויינארטן הי"ו
לדוג הולדת הבת למול טוב